

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

69. Oswaldvs laicus ædituus in vltima necessitate & defectu Clerici no[n] malè fecit, ad Oswaldu[m] extremè decumbentem deferendo SS. Eucharistiam, & hanc illi administrando.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

mortem evitandam. Esto hoc. Quia iam nō fit istud voluptatis causā, sed ob alium honestum finem; quamvis illud contra Layman, Lessium & alios neget Wigger l. 2. de Temp. dub. 5. n. 26. de quo infra casu vlt.

Ad rationem in contrarium dicimus, tunc solum licitum esse, consulere minus malum parato gravius committere, si consulas minus malum, quā formaliter minus est, hoc est, si suadeas diminuere malum cogitatum, ne integre & in totum committatur; etenim sic rem honestam consulis, scilicet à graviore malo defistentiam: Secus verò, si suaderes directè fieri id, quod in se malum est, etsi alterius grauioris comparatione sit levius, quia consilium est de reiniquā, ac proinde iniquum. vt latè probat Palao tr. 6. D. 6. de scandalo. pun. 6. n. 12.

LXIX. *Osvwaldus rusticus in oppido Labost prope templum habitans subitā tangitur appoplexiā: & cum in mortis articulo constitutum se videt, mittit mox ad Parochum rogans, vt SS. Sacramentis munire se extremè decumbentem dignetur. Verùm Parochus tum temporis domi non erat, & nec ipse, nec vllus alius Sacerdos aut Clericus intra sex horas haberi poterat, ad quod spatium minimè eger victurus putabatur. Ne igitur Osvwaldus sine omni Sacramento moriatur, adiutus sciens pyxidem, & sacras aliquot hostias ibi clausas, clam eam ad egrum defert, & acceptā inde S. Hostiā Osvwaldum communicat, iterumq; loco*

suo reponit. Queritur. Rectène adituus Laicus Osvaldum in extrema hac necessitate communicauerit?

Videtur non rectè fecisse. Ita Sotus in 4. Dist. 13. q. 1. art. 3. ad fin. quem sequitur Lugo de Eucharist. D. 18. n. 22. quorum ille contrariam opinionem vocat intolerabilem: iste verò suam sententiam affirmat communem. Moventur. Tum Authoritate Conciliorum Niceni, Arelatensis, Carthaginensis & aliorum, quæ soli Diacono, urgente necessitate, hoc concedunt. Tum maximè vniuersali consuetudine Ecclesiæ vim legis habente.

Resp. Probabile esse, ædituum, secluso scandalo, deferendo & ministrando Sac. Eucharistiam Osvaldo in extremis constituto non peccasse, adeoque licitè egisse. Ita Suarez, Vasquez, Valent. Henriquez, Reginal. Filliucius, Coninck, Layman, Bonac. Sà, Lessius, Granadus, Præpositus, Tanner, Lezana, Leander, Escobar & alij, quos referunt & sequuntur Palao Tom. 4. D. vnic. pun. 17. n. 8. Diana. P. 9. Tr. 6. Resol. 39. & Dicastillo D. 16. de Euch. n. 92. Probatum. Tum quia nullo iure diuino Laicis interdicta est Eucharistiæ ministratio: nec iure Ecclesiastico in extrema necessitate, qualis in casu ponitur. Tum quia olim moris erat, vt Laici in manus sumerent S. Eucharistiã, secumq; domum deferret pro sua commoditate sumendam, testaturque Euse.

Eusebius l. 6. Hist. c. 16. olim viros sanctos
misisse viaticum per Laicos, urgente neces-
sitate. Tum quia etiamnum licet Laico tollere
& tangere S. Hostiam, quæ in terram deci-
dit, cur ergo non liceat ædituo, eam deferre
& ministrare moribundo? sicut sibi metipsi
sanctè ministravit Maria Regina Scotiæ, an-
tequam in Anglia Martyrium subiret; nam
hic locum non habet c. *peruenit de Consecratio-
ne. Dist. 2.* vbi prohibetur Laico S. Hostiam
attingere, cedit quippe in tali euentu jus istud
humanum præcepto diuino, quo fideles in ar-
ticulo mortis communicare iubentur.

Ad 1. in contrariū dicimus, inde non inferri,
Laicis denegatū hoc esse, sed solūm, non esse
illis expressè concessum: at bene tacitè & in-
terpretatiuè spectatā Ecclesiæ pietate. *Ad 2.*
dicimus, de consuetudine non posse constare,
quia hic casus rarissimus est, non occurrente
autem casu, consuetudo contraria probari nō
potest. Ad hæc argumentum hoc probat so-
lūm, deesse aliquos viros doctos, qui noue-
rint opinionem hanc: & prudentes homines,
qui in angustijs id vel aduertant, vel dispo-
nant in oppidis & pagis, vbi defunt Sacerdo-
tes; aliàs dicam etiam, Diaconos licitè defer-
re & administrare S. Eucharistiam non posse
moribundo in defectu Sacerdotis, quia ipsos
rarò aut nunquam videmus istud facitare, vt
bene notat Dicastillo n. 93.